Діно БУДЗАТІ

МАЛА ПРОГРЕСІЯ

Добридень, панночко, прошу, заходьте, будь-ласка, сідайте, мені, справді, приємно з вами познайомитися, з якої ж то щасливої нагоди ви до мене загостили? Кажіть, кажіть, без компліментів. Так, певно, тут справа нелегка, але зроблю все, що в моїх силах. Немає за що, уявіть собі, сюди, прошу, сходи там подалі, направо, до побачення. Ви вже повернулися? Та ні, ніякого тут турбування, навпаки, чи принесли ви проспект? Так, так, огляньмо, зараз, ну, й бачите? Коротше кажучи, праця зовсім не погана, але тут може треба б трохи, як то сказати, більшої стислости, але чи знаєте, що ваша зачіска вам дуже личить? Отже, до завтра. Торбинка? Мені здається, ви залишили її на дивані. Що? Вже тут? Ні, ні, зараз кінчаю. Тим часом, прошу, сідайте, pardon, сідай. Утомлена? Надмір праці? Простягнися на хвилинку, тут місця досить. Чи ти подобаєшся мені? Жартуєш, сподіваюся. Так, сьогодні ввечері. Ох нарешті, я вже гадав, що ти не прийдеш. Так, так. Що? Впала сережка? Забудь, знайдемо її пізніше. Щастя моє, але ж того не роби, болить. Та й не важне воно. Ти, ти падло, ти... Я тебе... демоне, ох, як цілуєш! Тут я свою шкуру залишу.

СУЧАСНІСТЬ (Мюнхен). — 1987. — № 3.

БАБОВАЛ Роман, переклад з італійської, 1987.